

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2278/2567

ธนาคาร ก.โจทก์ บริษัท ข. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 681/1, ป.พ.พ. มาตรา 151

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้หนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกที่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ทำไว้แก่โจทก์หลังจาก ป.พ.พ. มาตรา 681/1 ที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับจะมีข้อความในวรรคสุดท้ายของข้อ 1 ระบุว่า กรณีผู้ค้ำประกันเป็นนิติบุคคล ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะลูกหนี้ร่วมกับลูกหนี้ในการชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้นก็เป็นเพียงข้อตกลงที่ใช้ในกรณีผู้ค้ำประกันเป็นนิติบุคคล แต่การทำหนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 เป็นเรื่องบุคคลธรรมดาทำสัญญาค้ำประกันกับโจทก์ มิใช่นิติบุคคลทำสัญญาค้ำประกันตามวรรคสุดท้ายของข้อ 1 ทั้งตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าวก็ไม่มีข้อความที่ระบุว่าจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ตกลงยอมรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ชั้นต้นแต่อย่างใด ดังนั้นการทำหนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ดังกล่าวจึงหาตกเป็นโมฆะ โจทก์มีอำนาจฟ้องบังคับให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ในฐานะผู้ค้ำประกันรับผิดชอบต่อโจทก์หากจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงินตามสัญญาขายตัวสัญญาใช้เงิน 10,478,407.47 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 8,431,966.50 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์จำนองของจำเลยที่ 1 และทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสี่ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์จนครบ จำเลยทั้งสี่ให้การในทำนองเดียวกัน ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงิน 8,431,966.50 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2559 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยทั้งสี่ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ยึดทรัพย์จำนองของจำเลยที่ 1 ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ หากไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสี่ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์จนครบ กับให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงิน 10,114,562.34 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 13.50 ต่อปี ของต้นเงิน 8,431,966.50 บาท นับตั้งแต่วันที่ 12 ตุลาคม 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 1 ในชั้นอุทธรณ์ กับค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2558 จำเลยที่ 1 ออกและขายตัวสัญญาใช้เงินจำนวน 237,600 ดอลลาร์สหรัฐ แก่โจทก์ เพื่อการนำเข้าและจำเลยที่ 1 ได้รับเงินครบถ้วนแล้ว ต่อมาจำเลยที่ 1 ขอให้โจทก์แปลงสกุลเงินของหนี้เป็นเงินบาทได้จำนวน

8,431,966.50 บาท โดยมีจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ทำสัญญาค้ำประกันในจำนวนเงิน 182,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยและจำเลยที่ 1 ทำสัญญาจ้างองค์กรจักรแก๊สเมื่อตัวสัญญาใช้เงินถึงกำหนดชำระ จำเลยที่ 1 ไม่ชำระ ต่อมาจำเลยทั้งสองทำหนังสือสัญญาปรับโครงสร้างหนี้เพื่อรับสภาพหนี้แก๊ส แต่จำเลยทั้งสองผิดนัดชำระหนี้ จำเลยที่ 1 จึงต้องรับผิดชอบหนี้ให้แก๊สจำนวน 10,114,562.34 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 13.50 ต่อปี ของต้นเงิน 8,431,966.50 บาท นับตั้งแต่วันที่ 12 ตุลาคม 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก๊ส คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 หรือไม่ เห็นว่า แม้หนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกว่าจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ทำไว้แก๊สหลังจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 681/1 ที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับจะมีข้อความในวรรคสุดท้ายของข้อ 1 ระบุว่า กรณีผู้ค้ำประกันเป็นนิติบุคคล ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะลูกหนี้ร่วมกับลูกหนี้ในการชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้นก็เป็นเพียงข้อตกลงที่ใช้ในกรณีผู้ค้ำประกันเป็นนิติบุคคล แต่การทำหนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 เป็นเรื่องบุคคลธรรมดาทำสัญญาค้ำประกันกับโจทก์ มิใช่นิติบุคคลทำสัญญาค้ำประกันตามวรรคสุดท้ายของข้อ 1 ทั้งตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าวก็ไม่มีข้อความที่ระบุว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ตกลงยอมรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ชั้นต้นแต่อย่างใด ดังนั้นการทำหนังสือสัญญาค้ำประกันหนี้ในอนาคตกของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ดังกล่าวจึงหาตกเป็นโมฆะเพราะแตกต่างกับบทบัญญัติของกฎหมาย อันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 151 ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยแต่อย่างใด โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องบังคับให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ในฐานะผู้ค้ำประกันรับผิดชอบต่อโจทก์หากจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระหนี้ให้โจทก์หรือชำระหนี้ไม่ครบถ้วน ให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ชำระแทน หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระ ให้ยึดทรัพย์สินของจำเลยที่ 1 และทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดนำเงินชำระหนี้แก๊สจนครบถ้วน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

วิชัย ตัญศิริ · พงษ์ธร จันทรอุดม · วิทยา พรหมประสิทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2278/2567>